

Benjamin Verdonck, Guy Rombouts & Jaap Kruithof

Benjamin Verdonck

Benjamin Verdonck (1972) is een Belgisch theatermaker, beeldend kunstenaar, auteur en verzamelaar. Verdoncks theaterwerk en ander werk geeft vaak een hoofdrol aan 'de dingen' - objecten, vormen, vlakken, verzamelingen van gevonden voorwerpen - die hij voor zich laat spreken. Dat gebeurt in theatervoorstellingen, installaties, acties, vlugschriften en interventies in de stad, zoals het zwaluwnest dat tegen een appartementsgebouw in Brussel en andere steden hing of het Kalenderproject in 2009. De ondertoon is een speels, maar hevig pleidooi voor 'de transitie naar een rechtvaardige duurzaamheid'. In *Aren* (2019) bracht hij onlangs een deel van zijn eigen verzameling vondsten op de scène als "ode aan de schoonheid van de kleine en grote dingen om ons heen, aan visionaire ideeën".

<https://benjamin-verdonck.be/>

Guy Rombouts

Guy Rombouts (1949) is een Belgisch beeldend kunstenaar en verzamelaar. Hij debuteerde in 1982 met de tentoonstelling *1001 dingen van 18 frank* en werkte vaker met gevonden voorwerpen. Hij heeft echter vooral een grote fascinatie voor taal en letters. Hij verbond in verschillende projecten letters met geluiden, vormen en kleuren. Hij ontwikkelde midden jaren 1980 het Azart alfabet, een alternatief alfabet dat letters voorstelt met vormen en kleuren. Het Azart alfabet was het vertrekpunt voor verschillende werken: installaties met voorwerpen, grafische werken, kunstwerken in de openbare ruimte, zoals de 9 letterbruggen in Amsterdam en het metrostation Tomberg in Brussel.

<https://belgischekunst.be/2012/10/guy-rombouts-1949/>

Jaap Kruithof

Jaap Kruithof (1929-2009) was een Belgisch filosoof. Van 1964 tot 1995 werkte hij als hoogleraar Ethiek aan de Universiteit Gent. Hij stichtte er samen met Leo Apostel de vakgroep Moraalwetenschap. Van de jaren 1960 tot 2000 was hij ook een invloedrijk maatschappijcriticus in Vlaanderen. In zijn privéleven was Kruithof een gepassioneerd verzamelaar.

Hij verzamelde in twee fasen. In de eerste fase (1973-1985) vond hij objecten in het antiekcircuit. In de tweede fase (circa 2000-2009) trok Jaap Kruithof vooral naar kringloopwinkels en begon hij radicaler spotgoedkope, afgedankte dingen te verzamelen.

Vanaf de jaren 1990 werd Kruithof ook een hevig criticus van de wegwerpcultuur die volgens hem de natuur vernietigde. Hij noemde zichzelf ecocentrist. Een terugkerende gedachte van Jaap Kruithof was: "We gooien teveel weg en we gooien het verkeerde weg".

Hij stelde zijn verzameling van 10 000 dingen thuis op in zijn Museum Primrose.